

ansatte dobbelt saa mange som hidtil, altsaa 4 i Stedet for 2 — der i øvrigt ikke hidtil have haft kongelig Udnævnelse — vilde der jo i Virkeligheden fremkomme en ret betydelig Forbedring i Ingeniørernes Stilling. Jeg er fuldstændig enig med den højtærede Minister i, at det er i høj Grad uheldigt, hvis Stillingerne under Vandbygningsdirektoratet, som hidtil, af mange af vore dygtigste Teknikere, skulle betragtes som et Gennemgangsled. Tværtimod! Vandbygningsvæsenet er i og for sig saa vigtig en Institution, at det snarere skulde være et Endemaal for vore unge teknisk uddannede Mænd at stræbe efter at naa at saa Ansættelse under Vandbygningsdirektoratet.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttede Forhandlingerne.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

C. Ravn: Jeg tillader mig at foreslaa denne Sag henvist til det Udvalg, som behandler Lovforslaget om Ordning af statistisk Bureau.

Uden Forhandling og Afstemning, vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om en Udvidelse af Statsbanestationen ved Viborg.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2155—56).

Lovforslaget fattes under Forhandling.

A. Nielsen: Det Forslag, vi her skulle bestæftige os med, hører til den Kategori af Forslag, som man plejer at kalde Gengangere, og at det gør det, er noget, som ikke alene de Medlemmer her i Salen, som ere kendte med de lokale Forhold og ere interesserede i disse, men ogsaa den paagældende Egn deroppe maa i høj Grad beklage, at den nu passerer igennem Tinget for tredje Gang som Genganger. Jeg skulde netop af Hensyn til, at det er et Gengangereforslag og saaledes Tinget bekendt,

ikke have opholdt det høje Ting ved denne Lejlighed, hvis det ikke var, fordi der er kommet nye Medlemmer til Stede, siden Forslaget var for sidst, saa at der nok er Anledning til at minde lidt om Lovens historiske Gang. Viborg Banegaard ligger terrainmæssig set paa en højt uheldig Maade og har altid gjort det. Da vi i sin Tid fik Loven om Privatbaneanlæg mellem Malmstrup og Viborg, var det øjensynligt, at der maatte gøres noget for at udbedre dette Forhold. Til den Ende kom der fra den højtærede Indenrigsminister et Forslag om at udvide Banestationen, hvortil der blev foreslaaet en Sum af 350,000 Kr. Da dette Forslag kom frem, rejste der sig straks Dnsket om at gaa mere radikalt til Værks for at ordne de uheldige Stationsforhold. Der blev i Finansudvalget stillet Forslag om at forhøje dette Beløb af 350,000 Kr. med 204,000, altsaa til 550,000, for hvilket forhøjede Beløb der skulde foretages en Ijlytning i Stedet for den af Indenrigsministeren foreslaaede Udvidelse. Dette Forslag blev vedtaget her ved Finanslovens 3dje Behandling i Samlingen 1891. Der var lidt Opposition mod dette Forslags Vedtagelse, men det var navnlig nærmest af formelle og ogsaa for saa vidt forhandlingsmæssig set reelle Grunde, idet det blev hævdet med Styrke, at det var uheldigt ved Finanslovens tredje Behandling at faste saadanne Endringsforslag ind, som ikke vare tilstrækkelig belyste. Men uagtet dette blev fremhævet med stor Styrke, vedtoges det dog med stort Flertal her i Tinget, at det Beløb, som af Regeringen var foreslaaet, skulde forhøjes med 204,000 Kr., og at Ijlytning skulde foretages i Stedet for den foreslaaede Udvidelse. Finanslovsforslaget gik til Landstinget; de politiske Forhold, hvorunder vi levede, raadede jo ogsaa den Gang, Finanslovsforslaget blev ikke til endelig Lov, men Landstingets Stilling til selve dette Spørgsmaal var en saadan, at man havde grundet Forventning om, at det høje Ting vilde slutte sig til det af Folketinget her vedtagne. Men de Udsæleler, der faldt oppe i Landstinget, vare af samme Bestaafenhed som de Røster, der hævdede sig her, imod ved 3dje Behandling at foretage en saa ekstraordinær Udgift; man ønskede i Landstinget, at dette Spørgsmaal skulde udsættes og undersøges, og for saa vidt, siger jeg, kunde det give os, som vare særlig interesserede i denne Sag, grundet Haab om, at naar denne Undersøgelse havde fundet Sted, vilde Sagen gaa igennem. Det var derfor med Beklagelse, at vi, da vi samlede i Tjor Efteraar, saa den højtærede Minister frem-